

foreligger, ikke har det store Omfang, som de ærede Medlemmer, der optræde som Forvarere for Ministerens Forslag, ville give det, det vil sige det Spørgsmål, som foreligger paa selve Budgettet, thi den er kun Spørgsmål om hvorledes man skal anvende 112,000 Rd. i næste År, altsaa udenfor den extraordnare Bevilling Naar vi holte os til, at en Rationbaad koste 117,000 Rd., kan jeg ikke forståa, at disse 112,000 Rd. i det der bliver minus 5,000 Rd. tilovers til at bygge paa det nye Stib med, kunne hjælpe Nybygningerne af det spørre Stib stort frem. Hvad enten altsaa det Forslag bliver staende, eller vort Forslag bliver vedtaget, vil det positivt ikke i det følgende Finantsaaret kunne spre til noget væsentlig forandret Udbudt. Efter vort Forslag kan man fåae Anwendung for de 112,000 Rd. dels til en Rationbaad jeg skal holde mig til det Allersimpleste — dels til en Torpedobaad. Man trænger til begge Dele, og de ville koste 150,000 Rd., man vil kunne fåae disse to Gjenstande væsentlig færdige for de 112,000 Rd. Der staarg i vort Forslag, at der måa anvendes mindst en Million Rigsdaler, man behøver altsaa i næste År kun at bruge 1—200,000 Rd., og man vil kunne forandre det, eftersom man vil bygge paa Materiellet. Spørgsmålet er altsaa ikke om en forandring af Texten; vort Forslag volder ikke Bænkeligheder for Marinen; men Spørgsmålet er om de Herre extraordnert efter den Status, som Finantsloven giver, ville berolige dette Bebo nu ved en enest Behandling i den elleve Time, hvilket også af den ærede Minister, som jeg før nævnte, erkendes for urigtigt. Dette er Hovedspørgsmålet her. Jeg har fra flere forskellige Sider, men fra en og log den samme politiske Side, haoldt jeg højner, hør fremfattede Indvendinger imod, at man i en saa overordentlig vigtig Sag også er berettiget til at tage politiske Hensyn. Jeg forstår at de ærede Herre ikke kunne billige det og ikke billige det paa nogen hvilket Punkt, hvor de tro, der er Støjet, der berettes højremim. Jeg er imidlertid af den Anskuelse, at de politiske Hensyn ere i dette Tilfælde fuldstændig berettigede, fordi, som jeg har nævnt, selve Forvarshensynet ikke kan siges at slide ved, at man ser sig nødtaget til at tage også politiske Hensyn. Jeg hevder altsaa den finansiel og politiske Betragtning, og jeg har udtaat, at med Hensyn til den tekniske Betragtning er staaet det Folkehinget frist for senere at tage Bestemmelser, og at det kan gjøre det og nære sin Hensigt til samme Tid, som her er nævnt, manset at man ikke gaaar ind paa Bevillingen for Dieblitser. Jeg tror dermed at have udtaat mig tilstrekkelig om disse Bemærkninger. Det er et lille Punkt, som jeg glemt at nævne før, og som jeg vil give den ærede Minister Anledning til at omtale. Det ligger udenfor de Hovedspørgsmålet, som det her ved dreier sig om. Det angaaer Udvælserne fra

det ærede Medlem for Solbergs Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) angaaende Meddeleselser, der varé ham tilkomne om en Embedsmann paa Beauftragter, Underdirektør Munter, og som, saa vidt jeg opfattede det, gif id paa, at han skulle have maadt Maatskaper efter forskellige Systemer, efter som de vare komne fra det ene Amtia eller fra det andet. Udvælgeren har omtalt denne Sag for Ministeren, og den hørtære Minister har lovet i denne Henseende at give Folkehinget tilfredsstilende Oplysninger. Det er der, jeg vil bringe i den ærede Ministers Grundlag, da det en Gang er blevet omtalt. De øvrige Bemærkninger, som ere faldne, skal jeg paa det senere Stednum, hvorpaa Sagene er, ikke opholde Forsamlingen med at imødegaa.

N. Hansen: Jeg vil blot give den forte Oplysning, at den ærede Ordfoerer formentlig har misforstået mig, naar han træde, at jeg påføede at bringe denne Sag frem ved 3dje Behandling. Da jeg udtalte mig om dette Spørgsmål ved 2den Behandling, fremhævede jeg udriftssted, at det var væsentlig for at give Statsrevisionen Anledning til senere at inndeude denne Sag med Ministeren, for saa vidt den måtte finde, at der var nogen Anledning, der til efter de af mig fremfattede Spørgsmål. Det er derfor ikke falder mig ind at blande det nævnte Spørgsmål ind i denne Diskussion, og jeg vil derfor sige, at jeg for mit Bedkommende ikke ønsker at fremkalde noget om hvilket Svar fra den ærede Minister ved denne Behandling, thi jeg har som sagt kun ønsket, at Statsrevisionen vilde tage sig af den Sag, som jeg da fremhævede.

Dinesen: Den ærede Ordfoerer er gennemgående kommen tilbage til at tale om, at vi nu skalde afgjøre dette vigtige Spørgsmål ved en enest Behandling i den elleve Time. Hvis er skylden for, at det er således? Finantsudvalgets Flertals, som der lyftedes til 2den Behandling at raae dette Spørgsmål studer ud af Henvon til den extraordnare Bevilling. Da saa Finantslovens 2den Behandling var tilende, er man ikke gået ind paa at forhandle den extraordnare Bevilling. Derfor saa vi i dette Dilekt og kunne nu ikke undergive dette store og vigtige Spørgsmål den Behandling, som det tilinde vere snægtigt at give det af Hensyn til Tiden. Jeg skal ikke indlade mig yderligere paa den ærede Ordfoerers Grundide, hvor stor Opsidring det end kunne være til det.

Ordfoeren: Jeg tror, at Udvælgers Flertal tager det ærede Medlems Bebreidelse meget let, saa meget mere som den er aldeles ufortyldt. Eller den ærede Medlem for Solbergs Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) skal jeg sige, at han vist er minder, at jeg paa Udvælgets Begne lovede ham